

УДК 621.326

Тирчик Ю.—ст. гр. БМ-42

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Зяйлик М.Ф.

Tyrchuk U.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

MANAGEMENT PROBLEMS OF UKRAINIAN ASSOCIATION

Supervisor: Zyaylyk M.F.

Ключові слова: менеджмент, управління, підприємство.

Keywords: management, enterprise.

В сучасних умовах ринкового господарювання ефективність менеджменту значною мірою впливає на конкурентоспроможність підприємств. Реальний стан українського менеджменту є недосконалим. Такий стан речей демонструє низький рівень продуктивності та якості праці на більшості вітчизняних підприємств і їх низька конкурентоспроможність.

Особливого значення в нашій країні набувають питання управління підприємством. Відомо, що для ефективного управління організацією необхідно враховувати існуючі та можливі проблеми в менеджменті: зміна власників-засновників новими ефективнішими власниками; заміна у керівництві компанії засновників ефективними менеджерами; перехід від товариства з обмеженою відповідальністю до акціонерних товариств; формування нової стратегії добору кадрів; криза зростання; перехід українських підприємств на принцип маркетингу; нехтування освітою; вихід великих іноземних компаній на український ринок.

Також існують певні проблемні питання адаптації прогресивного досвіду світового менеджменту до українського бізнесу: неприпустимо автоматичне копіювання різних шкіл західного менеджменту, особливо нових модних течій, ще не перевірених практикою; формування ефективної організаційної культури українського менеджменту неможливе без сприйняття моралі, цінностей, правил і етичних норм, які панують у цивілізованому світі та складають основу міжнародної бізнесової етики; при формуванні моделі українського менеджменту варто виходити з визнання того, що управління належить до сфер науки, мистецтва та практики одночасно та ін.

Отже, розв'язання існуючих проблем менеджменту в Україні повинне базуватись на використанні таких чинників: відмова від старих принципів ієрархічних відносин панування та підкорення й перехід до партнерства; самостійний та інноваційний характер діяльності, креаціонізм, або, точніше, безперервний творчий підхід до всіх питань; прагнення не до максимального, а до соціально обґрунтованого прибутку; максимальна інформованість усіх співробітників, незалежно від їхніх статусу та ролі; та ін.